

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/187/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114211858
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8114211858.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35787783, zastúpený JUDr. Helena Strachotová, usadený euroadvokát, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, p r o t i žalovanému: V. Q., K.. XX.X.XXXX, O. V., Ž.Á. XXXX/XX, o zaplatenie 548,44 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 548,44 Eur s úrokmi vo výške 23,56% ročne zo sumy 503,10 Eur od 4.6.2013 do 15.9.2013 a úrokmi z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 503,10 Eur od 4.6.2013 do zaplatenia a je tiež p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 139,44 Eur na účet jeho právnej zástupkyne, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 106,94 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou zo dňa 24.4.2014 sa domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 548,44 Eur so zmluvným úrokom vo výške 23,56 % ročne zo sumy 503,10 Eur od 4.6.2013 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 548,44 Eur od 4.6.2013 do zaplatenia. Nárok uplatnil zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14.11.2012 a keďže žalovaný ani časť dlhu neuhradil, žalovaná suma predstavuje neuhradenú úverovú istinu vo výške 503,10 Eur a zmluvné úroky kapitalizované do splatnosti splátky zo dňa 15.5.2013 vo výške 45,34 Eur, nakoľko od 4.6.2013 došlo k zosplateniu úveru.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril napriek tomu, že mu bola doručená ešte dňa 4.8.2014 a na pojednávanie sa napriek riadnemu a včas doručenému predvolaniu bez ospravedlnenia nedostavil. Súd preto s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov, keďže svoju neúčast' ospravedlnil aj žalobca, tak však súhlasil s pojednávaním v neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.11.2012, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 11.6.2013 s návratkou, splátkovým kalendárom, prehľadom o účte žalovaného, písomným vyjadrením žalobcu, sadzovníkom poplatkov a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli dňa 14.11.2012 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorou žalobca poskytol žalovanému úver 503,10 Eur s úrokom 23,56 %, RPMN 26,27 %. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť desiatimi mesačnými splátkami po 55,90 Eur od 15.12.2012 do 15.9.2013. Celkove tak mal zaplatiť 559,- Eur.

Žalovaný úver vôbec nesplácal, preto žalobca listom zo dňa 11.6.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 4.6.2013.

Podľa splátkového kalendára (č. I. 7) žalovaná suma predstavuje dlh na istine 503,10 Eur a na úrokoch 45,34 Eur ku dňu 15.5.2013, pričom tento splátkový kalendár obsahuje aj rozlíšenie splátky 55,90 Eur na istinu a úroky.

List o zosplatnení úveru žalovaný prevzal dňa 14.6.2013.

Právny vzťah medzi účastníkmi je potrebné posúdiť podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade od 1.12.2011 do 31.12.2012).

Podľa § 1 ods. 2 citovaného zákona spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) citovaného zákona zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Obligatórne náležitosti zmluvy sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona.

V danom prípade súd dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi obsahuje všetky obligatórne náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 a že neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, na základe ktorých by bol nárok uplatnený, preto mu súd považoval za dôvodné vyhovieť v prevažnej časti - pokiaľ ide o dlh na istine a kapitalizované zmluvné úroky (ktorých výška je primeraná) ku dňu 3.6.2013. Od nasledujúceho dňa (po zosplatnení) súd priznal dohodnuté zmluvné úroky, ale len z istiny 503,10 Eur, avšak len do dohodnutej doby splatnosti úveru, t. j. do 15.9.2013 a nie až do zaplatenia úveru, ako to uplatnil žalobca. V tejto súvislosti súd uvádza, že účastníci úverovej zmluvy si nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje, v takom prípade dlžník musí platiť úroky z úveru až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov. Pokiaľ si však účastníci dohodnú úverové obdobie (a takto býva v zmluvách o spotrebiteľských úveroch), veriteľ má nárok na odplatu, teda úroky len za dohodnuté úverové obdobie. Po tomto období totiž veriteľovi vzniká nárok len na úroky z omeškania, ktoré majú sankčný charakter. Výška úrokov z omeškania v občiansko-právnych sporoch je pritom limitovaná Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z.. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania a to vrátane ich navýšenia o úroky z úveru je tak v rozpore so zákonom a ak by v tomto smere existovalo aj zmluvné dojednanie účastníkov, súd by ho musel vyhodnotiť ako neplatné pre rozpor so zákonom s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. Uvedený právny názor vyslovil Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co182/2011 zo dňa 18.9.2012. Preto v časti uplatnenia zmluvného úroku po 15.9.2013, čo bola dohodnutá doba splatnosti úveru súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Úroky z omeškania boli priznané podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2009 do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vyššie citované vládne nariadenie bolo aplikované s poukazom na § 10c aktuálneho Nariadenia vlády účinného od 1.2.2013 (č. 20/2013 Z. z.), konkrétne § 10c, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1.2.2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

Súd však úroky z omeškania priznal opäť len z istiny a teda nie tak, ako si ich uplatnil žalobca z celej žalovanej sumy, ktorou súčasťou boli aj zmluvné úroky. Ide o neprípustný anatocizmus, pričom tento názor bol ustálený už mnohými rozhodnutiami Najvyššieho súdu ČR, napr. 29ICDO31/2012 zo dňa 29.11.2012, v ktorom sa uvádzajú aj mnohé ďalšie rozhodnutia s prijatým právnym názorom.

V tejto súvislosti možno poukázať na rozsudok Najvyššieho súdu ČR 35ODO101/2002 zo dňa 24.3.2004, v ktorom podrobne problematiku zákazu anatocizmu bola rozobraná. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania. Pohľadávkou sa rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu a pritom úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým k tomuto hlavnému vzťahu. S plnením hlavného záväzku zaniká aj akcesorický úrokový záväzok. Tým, že dlžník včas nespláti úroky z istiny, sa dlžník dostáva do omeškania s plnením príslušenstva, ale nie do omeškania s plnením vlastného dlhu istiny. Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (v danom prípade úroky z omeškania zo zmluvných úrokov), veriteľ nemá právo, pretože ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu takúto možnosť nedáva, preto aj v tejto časti, pokiaľ sa žalobca domáhal úrokov z omeškania z celej žalovanej sumy, teda aj zo zmluvných úrokov, súd žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania vyplýva z ust. § 142 ods. 3 O.s.p. nakoľko žalobca bol neúspešný len v nepatrnej časti. Súd mu priznal náhradu trov konania predstavujúcich zaplatený súdny poplatok zo žaloby vo výške 32,50 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 106,94 Eur a to za dva úkony právnej služby - prevzatie a prípravu zastúpenia a podanie žaloby. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. činí 36,52 Eur, pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. 2 x 8,04 Eur. Za ďalší uplatnený úkon právnej služby ako písomné vyjadrenie zo dňa 18.6.2014 súd náhradu nepriznal, pretože tento úkon nepovažoval za účelne vynaložený (§ 142 ods. 1 O.s.p.). Žalobca ho totiž predložil z vlastnej iniciatívy bez toho, aby súd ho k tomu vyzýval, pričom pokiaľ žalobca sám dospel k záveru, že nárok v žalobe dostatočne nevysvetlil, to znamená, že pochybil, pokiaľ tieto údaje neuviedol už v žalobe a nie je možné mu za týchto okolností priznať náhradu trov aj za tento úkon, ktorým len zbytočne navyšoval trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.